

gaz

1. Látod, hogy elburjázott a kertünk?

Amit gondosan ápoltunk és neveltünk, most csupa gaz.

Távózásodkor azt mondtad, hogy a kertet rám hagyod,
mert a munkával töltött órákkal úgysem tudnánk elszámolni.

2. Olykor még most is megtörténik, hogy részeg éjjeleken kóbor
kutyaként

csapódik hozzám az arcod, s el is tűnik egy sötét sarkon, mielőtt még
az utcai lámpa alatt szemügyre vehetném.

3. Már nem tudnám megmutatni, hol emelkedtek a földkupacok az

arcodon,

melyik melledet fonták körbe a szőlővesszők, és azt sem tudom, melyik
combodon

nőtt milyen virág.

4. Látod, a gaz feledtetni tudja a kertet. Az egyetlen, amire emlékszem
abból

az időből, az a gondolatom, amelyet most a te szádba adok. És a te
hangoddal

mondom el magamnak újra és újra.

„Műveld tovább, hiszen sok munkánk van benne.” Az istenért
sem jönnek rá arra, hogy te ilyet nem mondtál. Ebbe az egyetlen
mondatba

kapaszodom. Ebből az egyetlen mondatból faragtam magamnak kapát.

Ez az egyetlen kapa a fegyverem a gaz ellen.

5. Hol kezdjem? Merről, hogy jó legyen? És honnan tartsak hova?

Kacajod végigsöpri ezt a maréknyi földdarabot, ami már a szomszéd
szerint sem érték. A kerítés mögött áll és nézi, ahogy pusztá

két kezzemmel esem neki a gyomnak. Egy óra munka sem kell,

hogy bevalljam magamnak: te kettőnk gazát hagyta rád.

6. Látod, volt idő, amikor hozzám tartoztál. Most visszaadtalak
önmagadnak. Igazad volt, a végén csak a közös munkával
töltött órák számítanak.

7. Nekem is igazam volt, amikor becsuktam a kertkaput,
és elmentem. Mert ez a kert már önmaga örömeire sem teremne többé.

maradék

lassan távozol.
fel sem fogom.
barom vagyok.
örülök, hogy visszanéztél.
(megpróbálok figyelni a füstkörökre.)
a te szemeddel látom.
hogyan távozol.
örökre.
mert visszanéztél.

a pirosról és a sárgáról

amikor elvágta az ereidet,
anya épp rántottát sütött,
mert éhes voltam.
ha közelről néztem volna:
láttam, ahogy a vékony érfalak átszakadnak,
engedve a zsilettpenge nyomásának, amely
évekig várt erre az alkalomra az ablakpárkányon.
de nem láthattam közelről, csak a
nagyapa szólt utána, hogy menjek, nézzem
meg, mit tettél. azelőtt már sokszor elmondta,
hogyan bolond vagyok.
láttam, ahogy a véredet a műanyag lavórba
csepegteted, sárga műanyag volt:
piros, sárga alapon.
aztán arra gondoltam, hogy végül is,
én is a te véredből vagyok, ha korábban

tettet volna meg, elfolyathattál volna engem
is. ha más nem is, a vér
összeköt minket, egymás ereiben keringünk,
kötelékünk így átvághatatlan.
mentősök jöttek, és tényleg, mint egy bolondot,
úgy vezettek, anya pedig kiöntötte véredet a fűre.
aztán szólt, hogy kész a rántotta, én meg mondtam,
hogy most inkább nem ennék, mert valahogy elment az
étvágyam.
ugyanoda öntötte a rántottát is,
ahová az előbb a véredet:
sárga, piros alapon.
azóta, ha csak tehetem, inkább
tükörtojást eszem.

ott

Ott légy erdő, hol irtják a fákat,
Ott légy tető, hol bontják a házat,
Ott légy étel, hol törik a tálát,
Ott légy bárány, hol vágják a nyáját.

Ha kavics akarsz lenni, csak
egy ember cipőjében légy az.